

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 1 lipca 1922 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu
i Handlu w sprawie stosowania letnich urlopów
pracowników w roku 1922.

Na mocy art. 6 ustawy z dnia 16 maja 1922 r.
o urlopach dla pracowników, zatrudnionych w prze-
myśle i handlu (Dz. U. R. P. № 40, poz. 334), za-
rządza się co następuje:

§ 1. Następujące działy przemysłu w roku 1922
mają prawo za zawiadomieniem inspektora pracy
właściwego obwodu, przełożyć urlopy pracowników
całkowicie na okres czasu od 1 października do
31 grudnia:

- a) reperacja maszyn rolniczych;
- b) przemysł budowlany, prowadzony niesezonowo;
- c) odlewnie żelaza, związane z budownictwem
oraz z naprawą i budową maszyn rolniczych;
- d) kowalstwo i ślusarstwo, związane z budow-
nictwem oraz z naprawą i budową maszyn
rolniczych;
- e) reperacja dachów i krycie ich;
- f) konstrukcje żelazne zewnętrzne;
- g) wyrób zapraw wiążących: cementu, wapna,
gipsu, alabastru;
- h) wyrób sztucznych kamieni budowlanych i tech-
nicznych;
- i) niesezonowo prowadzony wyrób cegieł, da-
chówek, sączków, kafli, terrakoty;
- j) wydobywanie, łapanie, tłoczenie i magazyno-
wanie ropy naftowej i gazów ziemnych;
- k) wyrób artykułów spożywczych, prowadzony
niesezonowo;
- l) zakłady zdrojowe, uzdrowiska, szpitale, lecz-
nice, hotele, pensjonaty, restauracje, cukier-
nie, kawiarnie, oraz położone w uzdrowiskach
sklepy.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje
z dniem ogłoszenia we wszystkich zakładach pracy,
wymienionych w art. 1 ustawy z dn. 16 maja 1922 r.
(Dz. U. R. P. № 40, poz. 334) o ile nie podlegają
one bezpośrednio poszczególnym ministerstwom.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
L. Darowski

Minister Przemysłu i Handlu:
Stefan Ossowski

